

СВАДБА ЦАРЕВОГ СИНА

У Светом писму Старога завета , налази се једна књига , убројана у поучне старозаветне књиге . Та књига има чудан назив – на јеврејском језику : „Шир ха-ширим“ , или, у преводу : Песма над песмама . Још је ранохришћанским оцима који су тумачили Свето писмо било веома важно да на прави начин протумаче ову књигу , јер је свакоме ко је прочита одмах јасно да је реч о једној љубавној песми . Неки од отаца , учитеља Цркве, који су водили строги аскетски живот, чак су хтели да је уклоне из канона књига Светога писма , сматрајући да таквој књизи није место у Светоме писму .

Научници који су у новије време почели да се баве литерарно – критичким проучавањем текста Светога писма , открили су нам да је Песма над Песмама заправо једна јеврејска свадбена песма , да су такве песме постојале и код других народа на Истоку . Те песме су се заиста певале у току свадбених весеља , и ту се у форми дијалога између младожење и невесте описује њихова љубав и будућа срећа .

Поставља се питање : откуда таква свадбена песма у канону књига светог писма и како је исправно протумачити ?

Одговор на то питање даје нам се у самом Светом писму , како Старога , тако и Новог завета . У Староме завету , нарочито у пророчким књигама однос између Бога и изабраног народа – Израиља описан је као брачни савез , тако да када би Израиљци отпадали од Бога и почели да се клањају идолима околних народа , Господ их је преко пророка изобличавао речима да чине прељубу и неверство према Завету . У Новоме завету такође Господ Исус Христос користи слична поређења , јер се однос између човека и Бога , тако и између Бога и Цркве Христове и њених чланова као новог Израиља , Богом изабраног народа, најбоље може поредити са браком и брачним савезом . У апостолским посланицама и у Откривењу Јовановом Христос је назван - Жеником а Црква невестом Његовом .

Тако и у овој причи коју смо данас чули . Будуће Царство Божије о коме је Господ непрестано говорио представљено је у овој причи као велика свадбена Гозба .

Цар у овој причи представља Бога Оца чија је воља да свет који је једном створио из ништавила не буде препуштен смрти и трулежи , већ да буде спасен .

Царев Син представља Сина Божијег , Господа Исуса Христа .

Посланици који сазивају госте представљају како апостоле тако и небројено мноштво њихових наследника , како оних који су у свештеном чину проповедали Христа , тако и оних верних душа , мушкараца, жена и деце, који су иако лаици – верници , својом речју и својим животом проповедали Истину Христову .

Али исто оно што се дешавало са пророцима у Староме завету , исто оно што се десило и са Самим Сином Божијим дешавало се , дешава се и дешаваће се и са посланицима Божијим у Новоме Завету . Уместо да радосно приме оне који су послани у Име Божије , људи и народи их избегавају и одбацују . Један оде у поље своје , а други у трговину своју . А трећи , разгневљени самом појавом њиховом их ухватише , наружише , истукоше и *побише* .

Но , треба да знамо да Господње речи о Царству Божијем имају двоједан смисао . Царство Божије није само нешто што чекамо , Царство Божије је већ присутно овде и сада . Јер Царство Божије је Господ донео самим собом у овај свет , у Њему је сједињен Бог са човеком , небо са земљом Нестворени са створеним . Васкрсењем његовим је Царство Божије засијало у овоме свету објављујући једино ново под Сунцем : да је сама смрт умрла и да је човеку постало могуће да буде у вечној заједници са Богом и са другим људима . А Господ је основао Цркву Своју , тако да позив на свадбену гозбу царевог сина , позив у Царство Божије, јесте позив у Цркву његову , позив на Крштење , на исповест , на Причешће , на пост , на молитву , на борбу против пакла у мислима , речима и делима , позив на све свете Тајне и свете врлине .

Али , као што је Господ и прорекао , тако се и дешава . Људи више завољеше таму од светлости , више завољеше своје ситне идоле од Једнога истинитог Бога и зато их нема на свадбеној гозби , зато туку , убијају , клевећу , руже и вређају посланике Његове .

И шта ће се десити ? Као што је Господ за сада одбацио Јевреје и пригрлио као своје народе са свих страна света , у истој смо опасности и ми данас . Да после толиких векова и после толиког мноштва светитеља , које ево и данас славимо, и ми будемо одбачени , ако се не покајемо и не вратимо Богу и себи . Позив на царску гозбу остаје , а ми , чим смо данас на Литургији , значи да смо већ прихватили . Па позовимо онда и ми остале , будимо посланици , не само својим речима , већ пре свега својим животом , да би као добре и верне слуге били признати као Христови и у будућем Царству Његовом .

Амин.